

optraden, versterkt door toetreding van een Leidenaar in 1671. Nu kon men zich sterk maken tegen Amsterdam, dat een verplaatsing van de Straathandel naar onze stad vreesde. Dat leidde in 1672 tot een strijd om een aandeel in de lastgelden van schepen, waarvan de goederen voor de eigen stad of kooplieden bestemd waren.

Wat weten wij nu van de familie en het milieu, waaruit Francesco Gallaccini stamde? Twee dragers van die naam in Siena hebben een derderangsrol in de literatuur gespeeld. Zijn ouders, Giovanni Battista Gallaccini en Settimia Lapini woonde te Florence in de wijk Santa Maria Novella in de buurtschap Leon Rosso. Van de Florentijn Agostini Lapini, mogelijk dus familie van Francesco's moeder, is een dagboek bewaard gebleven, dat in 1900 is uitgegeven door G. Corazzini. Het echtpaar had drie zoons, Antonio Domenico, geboren in 1639, Bernardo in 1641 en Francesco op 12 augustus 1647. De familie behoorde tot de middenstand en haar bezit raakte na veel ingewikkelde erfkwesties in handen van Antonio, die zijn beide broers overleefde. Hij was de man, die zich in de havenstad Livorno vestigde; Francesco begaf zich na zijn leertijd via deze plaats naar de Nederlanden. Het feit dat hij reeds in 1672 onze taal uitstekend beheerste als gemachtigde van Andrea Painelli tegen Abraham de Bra voor Schepenen van Rotterdam¹⁹), wijst op een eerder verblijf, misschien in Antwerpen, dat van ouds veel contacten met Rotterdam had, terwijl onze stad in 1650 over een vaste bode op Antwerpen beschikte in de persoon van Pieter Bartholomeess²⁰). Francesco onderhield nauwe relaties met zijn oudste broer, als wiens partner hij enige jaren optrad, zodat een in het Frans gestelde notariële akte spreekt van zijn handelshuis in Livorno²¹). Op een bepaald ogenblik blijkt het contact verbroken te zijn, zelfs zo totaal, dat het overlijden van Francesco in het register van het staatsarchief van Florence heet te zijn geschied in Frankrijk²²).

In het Rotterdamse Gemeentearchief vinden wij bij meer dan twintig notarissen enkele honderden gegevens over zijn persoon en werkzaamheden, verder in de vonnissen van het Zeegerecht en de Schepenbank en de correspondentie van burgemeesteren met de Hoge Raad in 's-Gravenhage. Het heeft weinig zin al deze vaak op zichzelf staande gegevens op te sommen; volstaan kan worden met het geven van een aantal voorbeelden, die een indruk geven van zijn wijd uiteenlopende activiteiten in zijn